

متن پرسش

سلام استاد: با خواندن کتاب هدف حیات زمینی آدم سوالی برایم ایجاد شده: همان طور که در کتاب فرمودید در راستای رسیدن انسان به هدف خلقتش که همان خلیفه الله شدن و نجات از هبوط است، دنیا در خدمت انسان قرار می‌گیرد و انسان باید دنیا را در راستای همین هدف در خدمت قرار دهد و نه اینکه خودش در خدمت دنیا قرار گیرد و مشغول به زینت در و دیوار آن شود. و همین طور فرمودید: «انسان با توجه به این آیات لازم است خودش را این طور ببیند که ملائکه همه در خدمت او هستند و از طرفی در این زمین موقت آمده است و اشکال هم ندارد که تمام لوازم زندگی زمینی را داشته باشد، یعنی هم غذا بخورد، هم همسر بگیرد و هم با فرزندانش بازی کند و ... ولی جهت و موقعیت خود را در این زمین فراموش نکند.» سوالم این است که حد استفاده از دنیا و بهره بردن از لذت های حلال چه قدر است؟ آیا این طور است که با این نگاه که «دنیا باید در راستای خلیفه الله شدن در خدمت ما قرار گیرد.» باید فقط به رفع نیازهای ضروری خود بسنده کنیم و باقی پول خود را به فقرا ببخشیم و اصلا به تفریحات و بهره بردن از لذت های حلال نپردازیم؟ آیا مثلا اگر بنده چند میلیونی پس انداز کرده ام و با این پول می‌توانم ۲۰۶ بخرم بیایم و به ماشینی مدل پایین تر بسنده کنم و باقی پول خود را صرف حال فقرا کنم آیا این نگاه افراطی است؟ و از اعتدال به دور است؟ یا اینکه اصلا همین نگاه درست است؟ اگر همین نگاه درست است پس تکلیف آیه ی قُلْ مَنْ حَرَمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (۳۲ اعراف) چه می‌شود؟ استاد به شدت در سردرگمی افراط و تفریط و اعتدال در بهره بردن از دنیا در راستای خلیفه الله شدن، مانده ام و نمی‌دانم آیا مثلا باید کل پس انداز خود را به فقرا ببخشم و یا بر اساس حکم عقل آن را برای آینده نگه دارم؟ در مورد خانه و زینت دادن آن آیا باید فقط به ساخت آشیانه ای که بتوانیم در آن در امن به سر ببریم بسنده کنم؟ آیا نباید عرف جامعه را نیز در تصمیم گیری در مورد وضعیت خانه خود دخالت دهم؟ و آنچه را شرع حلال و عرف اعتدال می‌داند انجام دهم؟ آیا داشتن خانه ای که از نظر «عرف» آبرومند است درست است؟ یا همین نگاه و توجه به عرف من را از سلوک باز می‌دارد؟ آیا در اسلام حد و مرزی برای این قضیه تعریف شده؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همان طور که در سیره‌ی پیامبر و ائمه علیهم‌السلام ملاحظه می‌کنید، تا

آنجایی که امور دنیایی مانع حضور در محضر حق نشود، از دنیا و لذات آن استفاده می‌کردند و در این جا بهترین محکمه، خود انسان است که چه اندازه با ابزارهای دنیایی گرفتار حجاب نسبت به انس با حضرت پروردگار می‌شود و انسان‌ها در این رابطه حتی متفاوت‌اند. موفق باشید